

گویی که خدا نیز عزادار حسین است . .

دانی که چرا آب فرات است گل آلود ؟
شرمنده گی اش از لب عطشان حسین است . .

دانی که چرا چوب شده قسمت آتش ؟
بی حرمتیش بر لب و دندان حسین است . .

دانی که چرا جغد به ویرانه نشیند همه ی عمر ؟
خاکم به دهن باد که آن جای یتیمان حسین است . .

دانی که چرا کوفی و شامی شده بد نام ؟
خائن به حریم و هدف و راه حسین است . .

دانی که چرا ماه رخس گشته مکدر ؟
تابیده سه شب بر تن عریان حسین است . .

دانی که چرا آب روان زمزمه دارد ؟
این زمزمه از غربت طفلان حسین است . .

دانی که چرا وقت تمنای دلت آب ؟
سوزد جگر از سوز علمدار حسین است . .

دانی که چرا کربلا کوی منا شد ؟
چون ذبح عظیم غایت ایثار حسین است . .

دانی که چه سریست به شش گوشه مزارش ؟
دوگوشه ی آن قبر علی جان حسین است . .

دانی که چرا گریه کند سید سجاد همه ی عمر ؟
چون شاهد لبهای عطش بار حسین است . .

دانی که چرا یاد خرابه به دل ماست ؟
چون تربت نورانی زهرای حسین است . .

دانی که چرا ذکر حسین بر لب دانا ؟
جاری شده از بهر تولای حسین است . .

دانی که چرا خانه حق گشته سیه پوش ؟
گویی که خدا نیز عزادار حسین است . .